Posłuchaj

0
(0)

Ewangelia na 2. Niedzielę Wielkiego Postu

> Mt 17, 1-9 Onego czasu: Wziął Jezus Piotra i Jakuba, i Jana brata jego, i zaprowadził ich na górę wysoką na uboczu. I przemienił się przed nimi: i rozjaśniało oblicze Jego jako słońce, szaty zaś Jego stały się białe jako śnieg. I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z

Nim. A odpowiadając Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze nam tu być; jeżeli chcesz uczyńmy tu trzy przybytki: Tobie jeden, Mojżeszowi jeden i Eliaszowi jeden». Gdy on to jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich. I oto głos z obłoku mówiący: «Ten jest Syn mój miły, w którym upodobałem sobie: Jego słuchajcie». A słysząc to uczniowie padli na oblicze swoje i zlękli się bardzo. I przystąpił Jezus, dotknął ich i rzekł im: «Wstańcie, a nie lękajcie się». A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, jeno samego Jezusa. A gdy zstępowali z góry, przykazał im Jezus mówiąc: «Nikomu nie mówcie o widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Homilia księdza Piotra Skargi TJ

Dni te 40. któreśmy na pokutę naszej podparcie zaczęli, zalecają się nam nie tylko przykładem Pana naszego, jakośmy w przeszłą niedzielę słyszeli, ale też i przykładem tych wielkich u Boga mężów i proroków, Mojżesza i Heliasza. Pościł Mojżesz, gdy miał brać zakon i prawa od Pana Boga, którymiby ludzie, sobie poruczone drogami sprawiedliwości i życia pobożnego prowadził, i w dobrym je porządku i rzeczypospolitej postanowił. Na uczczenie i zjednanie tak potrzebnego ludziom zakonu postem się przyprawował. Także Heliasz, gdy miał Pana Boga widzieć, i

naprawę kościoła od heretyków podeptanego, i bałwochwalstwem zarażonego uprosić, postem się przygotował. I my tegoż też pragniemy, aby Pan Bog swój święty zakon nie na kamiennych tablicahc, ale jako nowego testamentu łaska jest, na sercach naszych napisał, i mocnie a z miłości synowskiej pełnić go nam dał; abyśmy grzechy i bezzakonności nasze porzuciwszy, wolą Boska jego i prawa święte wykonywali; postem się też przyprawujmy. A nie bądźmy jako oni, co jedli i pili, i wstawszy igrali, i cielcowi się, bogiem go swoim czyniąc, kłaniali; które gdy ujrzawszy Mojżesz, a niosący im wielki od Boga upominek, on zakon, Palcem Bożym pisany; wolał tablice one potłuc, a niźli obżercom i nieposzczącym zakon, którego on postem dostawał, tak drogą rzecz, i taki dar od Boga oddawać. Także i my, jeśli niepowściągliwi będziemy, a ciał naszych w pokucie nie strudzim, palca Bożego i mocy Ducha świętego na sercach naszych, któryby na nich pisał, i one odmienił, i do pełnienia woli Bożej sposobił, nie uczujem.

Słusznie i my z Heliaszem żałować się przed Panem Bogiem tych czasów dzisiejszych możemy, mówiąc: *zjęła mnie żałość i gniew o chwałę twoję, Panie, bo odstąpili przymierza twego, ołtarze twoje popsowali, proroki twoje mieczem pozabijali, i samem został, i jeszcze i mnie na śmierć szukają.* Bo na tak wiele ludzi heretyckich i odstępników od wiary i przymierza, które z Bogiem i Kościołem Jego uczynili, patrzym; tak wiele zwojowanych kościołów i ołtarzów liczym; tak ciężkie na Kościół Boży prześladowanie od nich powastało, iż nam z onym Mathayaszem i z tym Heliaszem prosić przychodzi, abyśmy na to nie patrzyli, a śmiercią tej żałości zbyli. Chcemy-li co u Pana Boga uprosić, aby nam króle i proroki a kapłany swoje, nawrócenie i naprawy Kościoła swego wzbudził: z gorąca miłością ku chwale jego pośćmy i trudźmy ciała nasze.

Teraz zwłaszcza, gdyście się na ten sejm zjechali, jako wodzowie ludu Bożego, jako świece ich ciemności, jako opiekunowie sieroctwa ich, jako

mistrzowie prostych i którzy o sobie radzić nie umieją; wam je Pan Bóg zlecił, wam majętności i zdrowia ich poruczył, abyście je do sprawiedliwości przyprawowali, i w dobrej obronie od tego poganina Turczyna zatrzymali. Na to jako Mojżeszowi, rady wam z nieba i rozumu wielkiego potrzeba, na tak trudny rozmysł i wielkie Korony niebezpieczeństwo. Słusznie się Panu Bogu w poście ukarzać macie, jeśli lud swój i ojczyznę naszą miłujecie. Toż się o duchownych mówi, aby się o chwałę Boską, w której jest zbawienie, frasowali, i na jej obalenie łzy z Heliaszem wylewali; prosząc Pana, aby do naprawy Kościoła swego nie mieszkał: postem się poniżać Panu Bogu nie zaniechajmy.

Niech pokuśnik nie mówi: duchowny post lepszy, a cielesny niepotrzebny, bo nas jedzenie, jako apostoł mówi, Bogu nie zaleca. Post duchowny cielesnego nie psuje, i owszem cielesny na duchownym się buduje. Dobrze nie grzeszyć, co jest duchowny post, ale też dobrze za grzechy ciało karać, i grzechom, aby się nie wracały, zabiegać. Zbawiciel nasz nie duchowy post pościł, bo grzechu nigdy nie miął, ale cielesny. Mojżesz i Heliasz nie duchownie czterdzieści dni pościli, bo duchowne cnoty zawżdy być mają i nigdy nie ustawać, a cielesny post nie zawżdy; dni czterdzieści i drugdy mniej pościli święci: toć się o cielesnym poście rozumie.

Modlitwa

Módlmy się. Boże, Ty widzisz, że jesteśmy zupełnie pozbawieni sił. Strzeż naszej duszy i ciała, aby ciało nasze było wolne od wszelkich przeciwności, a dusza od przewrotnych myśli. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rat Post ID: 42439 Post Nonce: efda7cd139 ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆

Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}

{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}
There was an error rating this post!
Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!